

„ВАРНЕНСКИ НОВИНИ“ е първият в България провинциален ежедневник
ОСНОВАН 1912 ГОДИНА

Редакция и администрация ул. „Мария Луиза“ № 41
Телефони: 23-23, 23-16, 25-90
Дневна служба: 23-23.

Главен редактор: ВЕЛКО Д. ЮРКОВЪ

НОВИНИ

„ВАРНЕНСКИ НОВИНИ“ е най-много четения вестник в северна България.
ТАРИФА по която „Варненски новини“ печатат рекламите: за 11 и 111 страници по 250 лв. в с.м., 1 и IV — по 3 лв. в с.м., годишни и в енцикла — по 60 лв. публикацията, официални обявления по 250 лв. в с.м., приставки по 1 лв. на дума; в хрониката по 5 лева на гармоничен ред.
АБОНАМЕНТЪ: за година — 300 лева, за 6 месеца — 160 лева. Годишният абонамент за чужбина е 600 лева.

Италианският официозъ разкрива заговора на европейските санкционисти против Италия

Рим 14. „Джорнале д'Италия“ разкрива на уводно място „големия заговор“, насочен против Италия в надвечерието на заседанието на съвета на ОН в Женева.

Вестникът е на мнение, че този заговор се проявява в 4 направления:

1. Съсредоточаването на английските и френските морски сили в Средиземно море.

2. Все по-честитъ съобщения за „нѣкакви абисински победи и италиански поражения“.

3. Пораженската тенденция която редовно се влага в съобщенията за вътрешното положение в Италия.

4. Инсинуацията, че Италия се нуждаела незабавно от миръ.

Относно първата точка в „Джорнале д'Италия“ отблъзва официалните обяснения, дадени от Лондон и Париж и прибавя:

— Все още остава да се обясни изключителния характер на това съвпадение при съсредоточаването на британските и френските морски сили.

Въ връзка с втората точка вестникът пише:

— Искат да се създаде впечатлението, че Италия се намира в затруднено положение, че абисинците оказвали отлична съпротива и проявявали нападателен дух, като съ това се цели да се отчаят италианците и да се поощри новия натиск от страна на държавните санкционисти.

Вестникът подчертава, че единственият отговор на третата точка се намира в гордия и единодушен отговор на Италия, която в 57-мия ден на стопанската обсада се чувства толкова незасегната, както и в първия ден.

Най-после, въ отговор на слуховѣтѣ, че Италия „щѣла на измоли предложения за миръ от нѣкоя милостива велика сила“ за да излѣзе от днешното си безизходно положение, вестникът съ възмущение изтъква, че това сж поразителни опити на европейските санкционисти и заключава:

— Тамъ, гдето санкционистите биха желали да видят една опростена Италия, изтъква, напротивъ, Нова Италия — по горда, по-калена въ борба, по-волева и повече господарка на

„Зора“ отговаря на категорическитъ опровержения, направени от Кимонъ Георгиевъ

по въпроса за държавния секретариатъ. — Не за пръв път Кимонъ Георгиевъ и сподвижниците му се отричат от пропаднатите си проекти. — Единъ красноречивъ примеръ — изхвърлянето на височайшите снимки от вестниците. — Поясненията на бившия м-р председател зап. ген. Пенчо Златевъ. — Изпратеното му писмо до вестниците

София 14. В. „Зора“ пише на уводно място: — Кимонъ Георгиевъ нарича „мистификация“ проекто-конституцията от миналата година.

Не за пръв път Кимонъ Георгиевъ и сподвижниците му се отричат от своите неосъществени проекти. За тѣхъ всичко е въ изнедадата, въ конспирация, въ свършенитъ факти

Така например, и до днес не сж признали, че въ разстояние на близо 300 дни редовно и

систематически изхвърляха от вестниците снимките на Държавния Глава Ако нѣкой на 18 май, 1934 година съобщеше, че ще се прави превратъ, Кимонъ Георгиевъ пакъ щѣше да викне: „Мистификация“!

Проектътъ-законъ за учредяване на държавен секретариатъ е достовѣренъ. Не е важно въ коя нощъ е билъ разглежданъ въ присъствието на Кимонъ Георгиевъ.

П. п. Бившиятъ м-р председател зап. ген. Пенчо Златевъ ни се обади по телефона

своици и ни съобща, че той нищо не знае по наредбата за държавен секретариатъ. Четенъ му билъ проектъ за м-р председателя но веднага следъ това си го прибрали.

София 14. Бившиятъ м-р председател зап. о. а. Пенчо Златевъ е изпратилъ до печата следното писмо:

— „Господице редактори! Моля нареждането ви да се помъстятъ въ вестника въ следнитъ няколко реда, въ поводъ на статията въ „Зора“ отъ 12 т. м. сж която се говори за отхвърляне на цитирания въ сжщата статия проектъ за

конституция за държавен секретариатъ:

— Дълга да заявя и да подхвърля, че както въ заседанието на 21 януарий, 1935 година, така и въ което и да било друго заседание, въ което сжъ участвувалъ не е внасялъ още по вече разглежданъ подобенъ проектъ за държавен секретариатъ.

Въ речта си на 24 януарий нищо не сжъ загатвалъ даже за подобенъ секретариатъ.

Съ почитание:
ген. о.з. Пенчо Златевъ.

НАШИЯТЪ БЕЛЕННИКЪ

Единъ симпатиченъ жесъ

Варненската община е закупила четири отъ най-хубавитъ картини отъ изложбата на Иванъ Христовъ. Жестъ на общинската управа е симпатиченъ не само заради това, че салонитъ на общината ще бидатъ украсени съ картини отъ единъ отъ най-големитъ наши художници, но поради туй, че дава блестящъ примеръ за поощряване на инициативи, които сж рѣдко въ нашия градъ. Липсата на духовенъ животъ въ Варна не е случайна. Варненци не чувстватъ влечение къмъ картинитъ, по право къмъ художественитъ картини, както и не обичатъ да посещаватъ концерти и сказки. И ако Иванъ Христовъ се е решилъ да изложи своитъ картини въ Варна, следъ като е ималъ грамадни успѣхи въ чужбина, това той е направилъ не толкова за материалнитъ блага, които евентуално би му донесли изложбата въ Варна, колкото да даде поттикъ на едно начало, съ което се цели да се раздвижи духовния животъ въ нашия градъ.

Успѣхътъ на трудната, но същевременно високо благородна мисия на Иванъ Христовъ зависи отъ насъ — варненци. Ако ние се покажемъ само пасивни зрители и ако посещаваме изложбата му само, за да видимъ скучната си, много естествено, ще останемъ все още тамъ, където стоимъ отъ дѣлги години. Ние трябва да разсѣемъ предрасъждка, че културата не е на почитъ въ Варна.

Загинали 9 души

Изхвърлена при Царево турска гелия

Бургазъ 13. Завчера отъ Цариградъ отплавала турската гелия „Халифъ ке-дивъ“, натоварена съ тръци. Изненадана по пътя отъ силна буря и следъ продължителна борба съ водната стихия, гелията била изхвърлена при устието на рѣка Рѣзая, при Царево (Василико).

Отъ обслугата сж спасени само трима души, а 9 души сжгинали.

Бунтъ върѣдъ войскитъ

на расъ Мулугета. Наказаниа Макале 14 Тукашнитъ срѣди се научаватъ, че на северния фронтъ войскитъ на расъ Мулугета се били разбунтували поради оскъдницата на хранителни припаси и строгия режимъ, на който били подложени.

Намѣсата на главатаритъ за прекратяване на бунта останала безплодна. Стотина бунтовници били наказани съ бой, а други 80 били обесени.

ЗА СУРВАКИ
Захарното момиче,
вестникарче милионеръ
библостена Бисерчета.
Качко Чиръзъ Хемусъ
Подарци играчки
КНИЖАРНИЦА
„МЕРКУРИЙ“
Цена строго опредѣлена

Сезонътъ на малкитъ дъждове е започналъ вече

въ тигрейската област. Започналъ е и сезонътъ на дъждовѣтъ въ Източна Еритрея. Положението на италианцитъ при Макале

Адисъ Абеба 14. Тукъ се получаватъ малко сведения за военнитъ действия. Носи се, обаче слухъ, че положението на италианцитъ при Макале било извънредно затруднено.

Въ едно италианско коминикѣ се съобщаваше неодавна, че италианцитъ се сблъскали съ абисински войскови части по протежение на рѣката Ганатъ, южно отъ Макале.

Отъ друга страна се съобщава, че на тигрейския фронтъ се подготвя ново голямо нападение отъ страна на абисинцитъ.

Много стотици мулета, натоварени съ хранителни припаси, напуснаха Адисъ Абеба,

и сезонътъ на дъждовѣтъ въ италианцитъ при Макале

на пътя за Десио. Неотдавна военнитъ власти въ Адисъ Абеба и въ околнитъ области свихаха подъ знамената нови групи новобранци, за да ги изпратятъ на фронта.

Адисъ Абеба 14. Отъ тигрейския фронтъ съобщаватъ, че отъ 14 часа насамъ вали непрекъснато дъждъ.

Въ връзка съ това се изтъква, че сезонътъ на малкитъ дъждове е започналъ въ тигрейската област. Едновременно съ това, започналъ е сезонътъ на дъждовѣтъ и въ областта източно отъ Макале.

Грозното злодеяние въ горноджумайско е вече напълно разкрито. Подбудата за престъплението. Признанията на убийцитъ

Горна Джумая 13. На Бждни вечеръ въ мѣстността „край с. Градево“ „Голия ридъ“ бѣ извършено едно грозно злодеяние. Бѣха убити по единъ звѣрски начинъ младоженцитъ Максимъ Николовъ, 25 годишенъ и 20 годишната му съпруга Донка.

Полицията е успѣла вече да залови престъпницитъ. Тѣ сж Василъ Георгиевъ Църковски, отъ с. Градево и Никола Качаковъ Гърнето, отъ Горна Джумая. И двамата сж овчари въ землицето на с. Градево.

Преди две години Василъ билъ любовникъ на Донка, обаче се заразилъ отъ кожна болестъ. Тогава Донка го напуснала и се оженила за Максимъ.

Озлобенъ отъ това, Василъ решилъ да си отмъсти

своята сждба въ Европѣ и въ сѣта.

и да убие двамата съпрузи. За тая целъ той започналъ да търси съучастникъ и скоро танѣвъ намѣрилъ въ лицето на Никола Качаковъ, който билъ въ лоши отношения съ Максимъ, по причина на спорове заради стадата. На Бждни вечеръ двамата злодеи издебнаха младоженцитъ и ги заклаха по най-звѣрски начинъ.

И двамата престъпници сж направили вече признания предъ властитѣ и сж предадени вече на сждебнитъ власти.

НИКОЙ НЕ ХВЪРЛЯ ПАРИ на улицата. И при все това, много хора плащатъ за реклами, които не постигатъ целта си.

Пактътъ за Азиатския блокъ парафиранъ въ Женева

Подписването му ще стане въ Багдадъ

Парижъ 14. „Таймсъ“ обнародва въ днешния си брой съобщения отъ Анкара, споредъ които въ най-скоро време ще биде подписанъ пактътъ за ненападение и приятелство, подобенъ на пакта между държавитъ отъ Балканското спор-звмение, между държавитъ Турция, Иранъ (Персия), Иракъ и Авганистанъ.

Проекта на пакта билъ вече парафиранъ

въ Женева.

Мритъ на външнитъ работи на изброенитъ четири държави ще се събератъ въ Багдадъ, за да подпишатъ пакта.

Тоя пактъ е резултатъ на многогодишнитъ усилия на турската външна политика. Най-съществено въ тоя пактъ е, че се осъществява обща външна политика на споменатитъ четири държави — Турция, Иранъ, Иракъ и Авганистанъ.

Опровержение по акциза върху вината

Окржната телеграма на М-вото на финанситъ

София 14. М-вото на финанситъ издаде следното телеграфическо окржно до всички данъчни началници въ страната:

— Злонамѣрени лица сж разпространявали между лозаритъ слуха, че тия последнитъ трѣбва да платятъ основни и допълнителни акцизъ върху вината най-къс о до 15 мартъ т. г.

Предъ видъ на това, М-вото нарежда до всички данъчни началници вед

нага да наредятъ, щото общинскитъ кметове съ заповѣди и глашатая да пояснятъ, че както основниятъ, така и допълнителниятъ акцизи върху вината на производители тѣ ще се заплащатъ само когато вината се продаватъ и то отъ купувача на сжити.

На разпространителитъ на невѣрнитъ слухове да се съставятъ актове.

Злодеянието на единъ разхайтенъ ученикъ

Хвърлена бомба въ жилището на единъ учителъ

Самоевъ 14. Презъ миналата нощъ къмъ 11 часа жителитъ на Самоевъ бѣха разтревожени отъ силенъ бомбенъ ударъ въ жилището на учителя Христо Петровъ.

Въ двора на учителя бѣ хвърлена бомба, но за щастие човѣшки жертви нѣма.

Следъ усиленъ издирвания,

атентаторитъ най-после сж заловени. Тѣ сж Василъ Ивановъ, ученикъ отъ V кл., отъ с. Гара-Яеръ отъ V кл., Василъ Георгиевъ отъ IV класъ и Веселинъ Николовъ, отъ II класъ.

Атентаторитъ искали да си отмъстятъ на учителя заради слабитъ беджки, които имъ поставилъ.

Българскитъ вестници

„Утро“ и „Миръ“ разрешени въ Югославия

Бѣлградъ 14. Днесъ югославянското м-во на вътрешнитъ работи издаде наредба, по силата на която за напредъ се разрешава свободната разпродажба въ цѣла Югославия на българскитъ вестници „Утро“ и „Миръ“.

Василъ Ангеловъ

подпредседателъ на областния сѣдъ не приема на именния си денъ

Василъ Т. Чобановъ

не приема на именния си денъ 1-181-2

Василъ Г. Игнатовъ

не ще приема на именния си денъ.

Василъ Г. Касабовъ

нѣма да приема на именния си денъ 1 2

ЧЕТЕТЕ „ВАРНЕНСКИ НОВИНИ“

Варненски народенъ театъръ

СЕНЗАЦИОНЕНЪ ПРОЦЕСЪ

с новата премиера, която Варн. Народ. Театъръ ще представи тази вечеръ вторникъ, 14. I. 1936 година, съ участието на артистѣтѣ: Н. Йонковъ, Н. Сейковъ, Ц. Мандовъ, Хр. Димитъ, Ел. Храмова, С. Георгиева и др.

Постановка на режисора Норд. Черкезовъ

В. Тодоров — агроном

Ливадитъ и тяхното отглеждане

„Много фураж, много тор, много жито, много пари“.

След земледелието, скотовъдството е вторият най-важен, както от народостопанско, така и от частно стопанско гледище, клонъ. Едно силно развито скотовъдство предполага, обаче, достатъчен фураж. Днес фуражния проблем и по-специално, този за грубия фураж е първият който трябва да се разреши, щом става въпрос за подобряването на скотовъдството.

У нас се произвежда общо около 1.6 милиарда килограма сено, което изхранено на 4-тхъ милиона глави, пресметнато въ едър добитък и по 8 кгр. дневно на глава се пада храна едва за 50 дни. Това значи, че през останалото време на годината нашия добитък ходи на паша по бари, по бедни и камениви почви, по гористи, или се хранят с плевя, царевична шума и въ най-неблагоприятен случай хронически гладува. Естествено при такава хранене, за продуктивност и работа на добитъка не може да се говори.

Като главен доставчик на груб фураж у нас се явяват ливадитъ. От срѣдно 3,140,000 декара естествени ливади, през 1935 г. се е получило половината сѣно за страната — 820 милиона кгр. Това прави крѣгло по 260 кгр. сѣно на декаръ. Останалата половина от сѣното се получава от културните фуражни растения, като фий, мохер люцерна и пр. От добитък казано е ясно че ливадитъ вземат най-голям дял въ изхранването на нашия добитък, затова тяхното значение е много по-голямо отколкото се мисли.

Доходността на нашитъ ливади съ своитъ 260 кгр. сѣно на декаръ е почти двойно по-малка от тая на германскитъ ливади, които за времето от 1910—1930 год. сѣ дали срѣдно на декаръ 450 кгр. доброкачествено сѣно.

Вън от това, нашитъ ливади количествено сѣ недостатъчни; тъй напримѣръ въ Германия ниви и ливади сѣ въ отношение 1:4.5; въ Англия 1:1; въ Франция 1:5, а у насъ 1:13.2. Това ще рече, че на единъ декаръ ливади у насъ се падатъ най-много ниви.

Да увеличимъ размѣра на ливадитъ не можемъ, защото орографическитъ и хидрографическитъ условия не позволяватъ това. Но да повишимъ количествено и да подобримъ качествено доходитъ на тия ливади можемъ и трябва да го направимъ. Последното можемъ да постигнемъ чрезъ едни правилни грижи въ най-широкъ смисълъ на думата.

У насъ грижитъ по ливадитъ сѣ много мащехенски. Нашия селянинъ отива на ливадата само да коси, а това именно не трябва да бъде така.

Съзнателна въ отглеждането на една ливада се явява

въ следното: Преди всичко въ една добра ливада не бива да има трънаци, глобини и бодили, които сѣ не само вредни за косата, но заематъ място надъ почвата, излизатъ храна отъ нея и най-после влошаватъ сѣното. Ливадитъ трябва да бъдатъ още изравнени, да нѣматъ камъни, къртичини, мровуници и пр. които сѣщо заематъ място и пречатъ на коситѣта.

По-нататъкъ една важна работа за ливадитъ е тяхното грапене. Обработката на ливадитъ — това е грапенето чрезъ него почвата се разрохква и обогатява на въздухъ, а сѣ това подобрява физически и обогатява химически. Особено важно е грапенето за тежкитъ глинести и полублатиститъ почви, при които поради сбитостъ проникването на въздуха въ тяхъ е затруднено, а сѣ това и живота на бактериитъ. Грапенето най-добре е да се извърши сѣ обикновена ливадна брана при полекитъ почви, а при тежкитъ и сбити такива сѣ специални

уреди, наречени скарификатори, които наричатъ по-дълбоко почвата, а сѣ това улеснява достъпа на въздуха. Най-добре е грапенето да се извърши рано на пролѣтъ, но при изпрѣхнала почва и хубаво време.

Къмъ отглеждането на ливадитъ спада т. н. отводняване и напояване. При влажнитъ и блатисти почви налага се излишната вода да се отведе, посрѣдствомъ канали, които въ зависимостъ отъ водата, нейната височина и количество, както и терена на почвата биватъ различни. Отвеждането на излишната вода е отъ голѣмо значение за трѣвния съставъ на ливадитъ. Влажнитъ ливади сѣ студени, иматъ непротрѣвни почви и по тяхъ вирѣятъ кисели трѣви и хвоще, които даватъ лошо сѣно. Чрезъ отводняване, качеството на сѣното се подобрява.

Напояването на ливадитъ бива естествено, когато то става чрезъ перидичното заливане отъ валежитъ и изкуствено, когато сѣщо, чрезъ специална канална сис еми се оросяватъ.

На края ще споменемъ и за торенето на ливадитъ. Дали е необходимо то, показва следната таблица:

Реколти отъ 1 декаръ, съ доходи:	Извличаеми хранителни вещества отъ декаръ			
	Азотъ	Калий	Фосф.	Варъ
Пшеница: 200 кгр. зърно и 450 кгр. слама	62	53	2.6	1.3
Ливада — 500 кгр. сѣно	78	100	2.3	4.8

Тия числа ясно подчертаватъ, че източването на ливадната почва е по-голямо отъ това при пшеницата, особено на азотъ, калий и варъ, следователно едно торене на ливадитъ и на мястото сѣто повишава не само дохода, но и подобрява качеството на сѣното.

Относно въпроса какъвъ торъ да се употреби, може да се каже следното: При наличностъ, универсалниятъ оборски торъ е много добъръ за ливадитъ, особено за бедни на хумусъ почви. Оборския торъ се прѣска на тънко и равномерно по ливадитъ презъ есенята, или зимата. Отъ действието на сѣно и валежитъ хранителнитъ вещества на тора сѣ просмукватъ отъ чимоветъ и почвата.

Събраната течностъ отъ кладенцитъ на торещата е много ефикасенъ торъ за ливадитъ. Прѣскаването става равномерно и на пролѣтъ.

Колкото се отнася до изкуственитъ торове и варѣта, то тѣ иматъ голѣмо значение за ливадитъ. Тяхното употребление, особено покрай голѣмитъ градове, гдето ливадитъ трябва интензивно да се стопанисватъ, може да се отплати напълно. Само то приложени, обаче е свързано съ почвен ата киселинност (ацидитетъ) и въ зависимостъ отъ нея ще се определятъ и вида на торенето.

Това е важно, защото има кисело, алкално и неутрално

действащи торове. Въ зависимостъ отъ алкалитета на почвата ще се избере и съответно действащия торъ. Специално по торенето ще се повърнемъ при другъ случай.

Въ заключение ще подчертая, че наложително се явява подобрението въ широкъ смисълъ на думата на нашитъ ливади, чийто грубъ фуражъ, ведно съ това отъ културнитъ фуражни растения, ще увеличи продуктивността на нашия добитък, чийто продукти сѣ обектъ на голѣма външна и вътрешна търговия.

Количеството и качеството на скотовъднитъ продукти, произведени и масово консумирани въ една страна сѣ мѣрило за благоденствието на сѣщата.

Нова партида

Прочитни книги

сѣ 75 и 80 на сто отстъпка

Пуона въ продажба

Книжарница

Стефанъ Василевъ

Използвайте случая

Набавете си книги безъ пари

Само отъ книжарница

СТЕФАНЪ ВАСИЛЕВЪ

АГЕНЦИЯ СТРЕЛА продава

билети отъ лотарията на Съюза на артиститъ въ България. Не пропусайте случая да си купите билетъ отъ тази единствена по размѣра на ечалбитъ си лотария.

Къмъ нови навики!

Единъ добъръ примѣръ отъ който варненци трябва да си взематъ бележка

Сдружението на варненскитъ ресторатори и гостилничари сѣ издало единъ апелъ въ който се казва:

Варненскитъ ресторатори и гостилничари, за да подпомогнатъ взетата инициатива за създаване евтина зимна седмица въ Варна, сѣ решили да правятъ 15 на сто отстъпка отъ 12 до 26 I. 1936 г. за всички безъ каквито и да било формалности. Това намаление се прави отъ досегашнитъ много намалени зимни цени.

Правейки това намаление, което се равнява до 40 на сто, обръща се вниманието на варненци, че това намаление ще бъде не само за гоститъ, но и за всички варненци безъ разлика и то за цѣлата консумация, както за храната така, и за питиетата.

Апелира се къмъ Варненскитъ граждани да си взематъ бележка и да преценятъ жертвата, която ресторатори и гостилничари правятъ и да използватъ удобния случай не само да изведатъ своитъ гости но и тѣ семейно да посещаватъ ресторанти и гостилници. Съ това ще се създаде оживление на града и добро впечатление на гоститъ, които Варна кани по случай евтната седмица.

Възпозваме се отъ случая да обрнемъ вниманието на Варненци, особено на домакинитъ, че въ странство, а даже и въ повечето български градове е заведенъ обичай въ празнични дни да извеждаме цѣлитъ си семейства на храна по ресторанти. Това се прави, за да се даде възможностъ и на обременената домакиня да почувства празнуването, както цѣлото семейство. Не малко възпитателно значение има и за децата, когато тѣ биватъ изведени семейно на обѣдъ или вечеря на публични обществени мѣста. Децата сѣ впечатли телни, на такива мѣста тѣ се поучаватъ на примѣрно държание и обноски.

Варненци трябва да се приучатъ къмъ този навикъ.

Ако се направи една прецизна сметка, всѣко семейство ще се увери, че разликата въ похарчено то за къщи и ресторанта въ празникъ нѣма да бъде голѣма.

Рестораторитъ и гостилничаритъ си позволяватъ да Ви поканятъ въ заведенитъ си.

Държавната печатница е издала, както винаги, и тази година календаръ за 1936 година. Календаря на Държавната печатница е едно рѣдко по своята художественостъ издание. Въ него сѣ дадени въ репродукции картини отъ най-добритъ наши художници. Както по тонъ, така и по техника картинитъ сѣ единъ цененъ подаръкъ за всѣки който си купи календаря. Препоръчваме горещо календаря на Държавната печатница на нашитъ читатели.

Печат. „Варненски новини“

ИОРДАНКА ДЕЧЕВА -- ЯНЕВА

ЗЪБОЛЪКАРЪ

се установява на постоянна практика отъ 15 януарий 1936 год. ул. „Царъ Освободителъ, 53 — Провадия 1-3

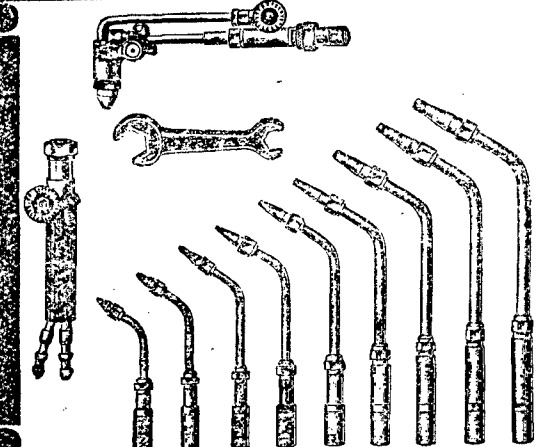
Юнионтекстиль АД

— ВАРНА

Фабриченъ окладъ на вълнени платове Царъ Борисъ 3.

Съобщава на многобройнитъ си клиенти, че пристигнаха за сезона платове за мъжки и дамски балтони и костюми, спалнични платове за палта на ученици и ученически шапелни, шевюти, спортни

Одеала голѣмъ изборъ платове и др. Цени Фабрични

ОКСИЖЕННИ
Генератори за ацетилен, позволенитъ отъ закона; комплекти горилки—съ работоспособностъ отъ 0.1 т. т. нагоре, монотри, всички резервни части; пропой за всякава цѣль и др., ще си набавите най-евтино отъ техническото бюро на **СТ. Д. ДИМЧЕВЪ**
Варна, улица „Драгоманъ“ 28

АГЕНЦИЯ „СТРЕЛА“
има за продажъ билетъ отъ Народната лотария на Съюза на Артиститъ — най-добъръ изборъ отъ разни щастливи мѣра. По-бързайте да пропуснете щастие, което ви очаква! 1-0

Всички нови издания
на Хемусъ, Чипевъ и Факелъ за КОЛЕДНИ ПОДАРЪЦИ за деца и юноши търсете въ **КНИЖАРНИЦА** **Стефанъ Василевъ**
Преди да купите какъвто и да е предметъ за подаръкъ, провѣрете ценитъ въ книжарница **Стефанъ Василевъ**
1 — 34 — 10

ЗА РЕКЛАМАТА се сѣди резултатитъ — рекламирайте само въ „Варненски новини“, защото се чете най-много отъ всички провинциални

Обявление

№ 12248

гр. Варна, 10. IX. 1935 год.

Обявявамъ на истресуещитъ се, че следъ изтичане 30 дни отъ публикуване настоящето въ „Варненски новини“ въ Варненското данъчно управление отъ 8 до 10 ч. преди обѣдъ ще се произведе търгъ съ тайно наддаване, продажбата на държавното праздно мѣсто, бивша собственостъ на Хаджи Кириакки х. Данилово, намиращо се въ гр. Варна ул. „Одесусъ“ 11 при сѣседи: ул. „Одесусъ“, Б. Банка Димитъръ Атанасовъ х. Георгиевъ, Деспина Сава Астасиядисъ и Тодоръ Пр. Перченлиевъ съ общо пространство 591.35 кв. м., отъ което държавата владѣе 21/36 частъ. Първоначална цена 50,000 лева.

Залогъ за правоучастие 10 на сто отъ предложената цена при приключване на търга.

Разноснитъ по търга, както и тия по снабдяване купвача съ нотариални актови сѣ за сметка на купувача.

Стойността на имотъ ще се изплати въ срокъ 10 дни отъ писменното съобщение, че търга се възлага върху конкурента.

Законъ за Б. О. и Предприятитъ е задължителенъ конкурентитъ. Търгътъ ще се утвърди 6 дни следъ произведането му.

Настоящото служи за поемни условия.

Данъченъ началникъ: (и) К. Панаолов

Фантастичнитъ приключения на Билъ Газонъ

282

Най-после се намѣри въ малкото коридорче, въ което се намираха нуждитъ и което се члзваше въ двора.

Тукъ младежътъ захвърли вешитъ на пазарничката въ сѣнката на зида, до единъ жгълтъ кждето направи опитъ да се покатери по стената.

Беше почти непосиленъ трудъ и кой знае дали би успѣлъ ако зъгрженостъта за сѣдбата на сестра му не му даваше поттикъ къмъ крайни усилия. Най-после успѣ да се покатери върху стената и скочи върху тротоара на улицата.

Веднага следъ това Билъ Газонъ се затича и зави край жгълта. Единъ човѣкъ се разхождаше неспокойно предъ главния входъ на полицейското коменданство. Младежътъ изтича до него и сложи ръка върху рамото му.

— Самъ!

Негърътъ се обърна, видимо изненаданъ.

— Знаи, успѣ да се измъкнешъ! — възкликна той весело. Азъ пъкъ си блѣскахъ главата какъ да ти помогна.

— Говори по-тихо, защото забравихъ да си поискамъ удостоверение за освобождаване отъ затвора. Да бѣгаме сега отъ тукъ! Не можемъ да се върнемъ въ квартирата си.

Японцитъ направи доносъ срещу мене и

ме препоръчаха за руски агитаторъ. Намѣри ли каквото ти бѣхъ писалъ?

— Да, отговори негърътъ. Пренесохъ тайно багажа дръжаче. Хотелътъ се охранява отъ нѣкакви лица, но не ми изглеждатъ на полицайски агенти. Сигурно сѣ поставени отъ японцитъ, за да имъ съобщатъ веднага, ако изскочимъ отъ затвора.

Двамата приятели ускориха крачкитъ си. Въ една странична уличка се натъкнаха на верината—рибарката, която на времето Теа беше рисува, презъ време на първото и пребиваване въ Лисабонъ и на която бѣше подерила златната брошка.

Девойката веднага позна брата на покровителката си и го поздрави. Младежътъ се замисли единъ мигъ, а следъ това запита.

— Можешъ ли ни намѣри квартира, кждето да можемъ да се укримъ.

Девойката не се колеба дълго време и реши да ги прибере у дома си. Негърътъ донесе куферитъ и за сега двамата приятели можахъ да се считатъ запазени отъ нападенията на враговетъ си.

Билъ Газонъ започна да обмисля разни планове, като какъ би могълъ да издиритъ японцитъ и да освободи сестра си. Скоро му хрумна една идея.

— Рибарката би могла да потърси Теа, безъ да бъде смущавана отъ никого, тъй

като не щѣше да обърне внимание на никого. Верината щѣше да обърне вниманието на Теа върху опасността, а следъ това дветъ девойки щѣха да знаятъ какъво трябва да предприематъ.

Рибарката веднага склони да се залови съ търсенето. Билъ Газонъ написа едно писмъче до сестра си, въ което й съобщаваше всичко потребно и го предаде на рибарката.

Двамата приятели зачакаха следъ това нетърпеливо завръщането на девойката. Изминаваха се часъ следъ часъ, обаче тя все още не се връщаше.

Смрачи се и верината все още не се показваше. Билъ Газонъ не можеше да си обясни това закъснение. Да не й се е случило нѣщо лошо?

— Самъ, — каза той на негѣра ако рибарката не се завърне до единъ часъ, ще трѣбва да излъземъ да я потърсимъ.

— Ехъ! Кого ли по-напредъ ще трѣбва да търсимъ — възрази негърътъ.

Това бѣше шѣга, но въ гласа му се четеше несигурностъ. Да не е паднала верината съ писмъто въ ръцетъ на японцитъ?

Билъ Газонъ стана и си грабна шапката, тъй като нѣмаше търпение да чака повече. Негърътъ последва примѣра му.

Преди да прекрѣчатъ прага на вратата, нѣкой почука на прозореца. Младежътъ извър

на глава, но неможа да види нищо друго освенъ една ръка, която изчезна съ свѣтлинна бързина.

Съ три скока Билъ Газонъ се намѣри до прозореца. Не се виждаше никой. Въ замѣна на това, върху корнизъ на прозореца се намираше едно писмо. Като го взема, младежътъ затвори грижливо прозореца, отвори плика и зачете съ разтреперани ръце. Какъ ли вестъ му носи това писмо?

Почувствува нужда да седне. Писмото бѣше сѣщото онова, което той бѣше изпратил на сестра си Теа. Върху бѣлото поле нѣкакви непозната ръка бѣше написала:

— „Дветъ госпожици не желаятъ бѣждатъ освободени!“

Каква горчива ирония! Но въ сѣщото то време, тоя отговоръ бѣше доказателство, верината е попаднала въ ръцетъ на японцитъ които й сѣ отнели писмото, предназначено за Теа. Но защо не се връща? Сигурно затворена нѣкъде.

— Самъ, нашитъ опасения се оправдаватъ. Трѣбва да потърсимъ верината. Азъ считамъ японцитъ способни на всички гадости. Сигурно си забѣлжали, когато се срещнахме с нея и затова именно знаятъ, кждето се намиратъ. За тѣхъ, следователно, е било лесно да отгатнатъ плана ни, че ще изпратимъ рибарката да потърси Теа и да устанемъ

ПИСМА отъ СОФИЯ

ОГОТОВОТО ГО НЪМА ОЩЕ...

люцията на в. „Мирь“. Възхвалява на новото, което още го нъма. „Омъ старо дърво обрече не става“. Живият дух на времето и младият. Надеждни опити за осъществяване на новото въ българския политически живот.

Щом и консервативния в. „Мирь“ е еволюирал до убеждение, че „новото, колкото да не е съгласно съ стари-навици, прониква и завоева все „по-сигурна почва“ — нито това ясно показва: на лгарската земя предстоят истински и съществени омъни въ политическия живот.

„Мирь“ отъзв и по-далече: политикът и у насъ, да се формира старото, печелатъ е повече почва, отъ всички изгледи старото да се върне, както е било“ (год. I бр. 10, 583).

Въ какво се състои „новото“, за което така настойчиво пише дори и в. „Мирь“? Какви сж неговите удари задачи, има ли о изяснена позиция и логика.

Българската пословица аси: „омъ старо дърво обрече не става“. Тази пословица подхожда твърде много за всички онези, които иматъ голъмъ дълъ на отговорностъ въ миналото и които днесъ правятъ политически усилия да се нагледатъ като чувствителни тропиказатели.

Къде сж, обаче, новите тра, какво характеризиратъ новите идеи, кога тѣзи знаменити на бѣзпартейната общественостъ разкриха своя планъ, и логиката си?

Новото, което очакватъ детето всички, може да се стигне само чрезъ младият изповядъ се в. „Мирь“. Естествено, тѣзи млади сж българската младежъ. Но нейно-организирани въ официална младежка сѣзъ още не сж, че новите поколения сж организирани, за да изградятъ политическата идеология на ва България“.

Пътътъ за това, споредъ

насъ, не е най-подходящия. Преди всичко, новото въ живота не се обладава и осмисля чрезъ опекуността на старитъ „Живият дух на времето“, за който и в. „Мирь“ ни говори, се въплъщава въ младитъ. А тѣ все още сж неориентирани, усилията имъ разпиляни, дейността — неовладана.

Лозунгътъ „чрезъ трудъ и единство къмъ националенъ възходъ“ не ни разкрива въ пълнота новитъ въжания на епохата.

Нека бждемъ справедливи: до сега се направиха сериозни опити, за да се посочатъ и обосноватъ новитъ политически идеали върху страницитъ на сп. „Нация и политика“ и „Млада България“. Ще трѣбва, обаче, веднага да добавимъ, че и тукъ все още има нѣщо неизяснено, мъгляво и неформено.

Новото, за което всички копѣятъ и говорятъ въ България, още го нѣма. Не се е показало достатъчно ясно, не се е посочило убедително.

Но то съществува; животътъ е бремененъ отъ него. То е въ бунта срещу старитъ, въ повика за социална правда, въ презрението срещу недъжитъ на миналото, въ култъ къмъ национализма, въ волята за духовно прераждане на българската политическа действителностъ.

Новото ще дойде отъ низинитъ, за да каже тежката си дума въ най-новата ни история.

П. Г.

Хроника

Варненската Популярна Банка поканва оная свои членове, които сж си промѣнили адреситъ да съобщатъ новитъ си такива на банката, за да могатъ редовно да получаватъ изпращанитъ имъ отъ банката писма и др. както и банковия бюлетинъ, въ който се помѣстватъ разни съобщения до банковитъ членове. Всѣко следваща промѣна въ адреситъ да се съобщава своевременно на банката.

1—187—2

Бълг. Нар. Банка съобщава, че всички длъжници къмъ италианскитъ кредитори — живущи въ Италия, да деклариратъ въ 15 дневенъ срокъ своитъ задължения къмъ Италия, като дадатъ следнитъ данни: сумата въ чужда валута, произхода на задължението, форма на задължение о — открита сѣтка или полица (да се посочи падежа), ако е отъ стокотъ производъ — вида на стоката, а ако е финансово — за каква целъ е използванъ кредита, дата и номеръ на митническата декларация, дата на фактурата, точния адресъ на фирмата деклараторъ — длъжника. Всички задължения съгласно горепомнатото обявление, да подредятъ документитъ си и ги представятъ въ БНБанка за проверка, най-късно въ 10 дневенъ срокъ.

Дво Електрумъ ОО — инженеръ Котаровъ и Сие Варна е взело представителството на свѣтовно реномиранитъ радио апарати „Стандардъ“. Радио-апаратитъ „Стандардъ“ сж ненадминати по тонъ, чистота и селективностъ и ние ги препоръчвамъ горещо на нашитъ читатели.

„Смъртъта на Царъ Симеона“ — № 156 отъ Библиотека „Древна България“ (подъ редакцията на П. Карапетровъ) — цена 6 лева.

Сенз. процесъ е новата премиера, която Варн. Нар. Театъръ ще представи въ зорникъ — 14 I. 1936 г. съ участието на артиститъ: Н. Икономовъ, Юрд. Сейковъ, Ива. Кумановъ, К. Поповъ, Ц. Кандовъ, Хр. Диневъ, Ел. Хранова, С. Георгиева и др. Постановка на режисьора г. Черкезовъ.

Глория Паласъ — „Екипажътъ“ съ Анна Бзла и Ванель.

Кино Ранковъ — „Брачна нощъ“.

Кино България — „Романтичния бандитъ“.

Ученическо кино — „Каста дива“.

КУКЛАТА

(Разказъ)

Небето уморено диплеше блѣтитъ си плащелици. Ленокрили снѣжинки като бѣли чайки кацеха една следъ друга надъ скочаната отъ студъ земя. Дърветата бѣха нахлутили голѣми бѣли калпаки и по тѣхнитъ клони като палаво дете се люлѣше вѣтъра.

Найденъ затвори задъ себе си отчаяно вратата и напусна задименото кафене.

По тротоара се движеха гъсти редове минувачи. Нѣкои носеха пакети въ ръцетъ си, други сурвачки, а на трети ръцетъ бѣха безпомощно отпуснати надоло и висѣха като клоне на плачуши върби.

Бѣ падналъ мракъ и ветринитъ на магазинитъ бѣха ярко осветени.

Той бѣше високъ, слабъ, лицето му блѣдо. На него бѣха издѣлани като два кланденецъ голѣми черни очи. На устнитъ му вѣчно горѣше една болна усмивка, тъжна като усмивката на умирающъ.

Найденъ обичаше въ свѣта самъ Веска, с л а б о като него момиченце, съ сини теменички очи, покрито съ лунички лице и руси къдри, падащи на челото му.

Детето бѣ останало сираче преди нѣколко години. То често отиваше съ баща си при самитъя гробъ на майка си, галеше съ слабитъ си прѣсти прѣста и болнитъ му гърди прошепваха тъжно:

— Мамичко, мамичко, защо ни напусна? Татко и азъ сме толкова нещастни. Болна съмъ мамичко, а нѣма кой да ме гледа.

Той не плачеше, нито простенваше, на неговитъ устни цѣфѣше само една печална усмивка и въ потъмнѣлитъ му огасналъ погледъ блесваше една уловима пламаче на мжката, последната връзка съ живота.

Найденъ се спря предъ единъ магазинъ. Задъ стѣклото на витрината бѣха наредени голѣми хубави кукли.

Той се усмихна. Какъ обича малката Веска куклитъ! Тя отдавна мечтае да има такава хубава голѣма кукла. Напразно той се опитваше да намѣри работа и да купи на детето си за именина и день подарѣкъ, пѣкъ трѣбваша пари и за лекарства, малката бѣше сериозно болна. Две думи на всѣкъ заиграваха предъ очитъ му: „Нѣма работа“.

Найденъ трѣгна. Дълго той се лута по побѣлѣлитъ отъ снѣгъ улици. Снѣжинкитъ тан-

цуваха все така лудо. Той не искаше да се върне съ праздни ръце въ къщи и да каже на малката Веска, че нищо не е носилъ. Той би направилъ всичко за нея, всичко безъ изключение.

— Азъ ще убия! — мислеше си той, но ще зарадвамъ детето...

Той вече си представяше какъ напада нѣкого и му взема портмонето. Въ сѣщото време, обаче, той съзнаваше, че не е въ състояние да извърши подобно нѣщо.

— Други могатъ, азъ не!

— въздъхна той. Изведнѣжъ Найденъ се спря предъ е д и н ъ магазинъ, сѣщия магазинъ на чийто витрини бѣха хубавитъ кукли. Въ магазина имаше голѣми навалища. Обхващанъ съхваше отъ каква лудостъ той влезе вътре. Щастие то му бѣше невяротно. Бързо зима една кукла отъ рафта, скрия подъ палтото си и побѣгна на вѣнъ.

Найденъ свѣткавично премина улица, следъ улица и скоро се отзова предъ дома си.

Преминавайки побѣлѣлитъ отъ снѣгъ, дворъ той стискаше куклата до развълнуваното си сърдце и шепнеше:

— Колко много ще се зарадва Веска! Клетото дете, то е болно, пѣкъ азъ го оставихъ така дълго само. Отидохъ въ кафенето, да срѣсна нѣкого, да искамъ пари, на праздно...

Отвори вратата и изтича въ стаята, викайки:

— Веска, дете мое, къде си!

Никой не се обади. Тогава Найденъ видя на леглото безжизнения трупъ на детето си. То секашъ спеше: лице му бѣ тихо, спокойно. На устнитъ му бѣ замръзнала една усмивка, сѣщата усмивка, която цѣтѣше на устнитъ му, когато то пригрѣщаше майка си.

Той не заплака. Остана нѣколко минути неподвиженъ и поблѣднѣлъ. Очитъ му станаха по дълбоки и по тъжни. Неговитъ прѣсти все още пристискаха куклата до сърдцето му.

Десетъ минути по-късно, Найденъ влѣзе въ близкия участъкъ и предавайки куклата на дежурния стражаръ глухо каза:

— Азъ откраднахъ това нѣщо... Може да ме арестувате...

Димитър Аджемовъ

За „ЗЛАТНИЯТЪ АЛМАНАХЪ НА БЪЛГАРИЯ“ реклами се приематъ въ администрацията на „Варненски новини“. 1-10

Крупни помощи

за беднитъ Габровчета. Сп. кл. Чардафонъ помага на беднитъ. Крупни помощи отъ габровски индустриалци.

По традиция, всяка година през коледнитъ празници сп. кл. „Чардафонъ“ устройва елха, на която се раздаватъ маса подарѣци, предимно на бедни габровски деца. Подарѣцитъ сж избрани отъ членкитъ на сѣщия клубъ и подарени отъ Габровскитъ индустриалци. Раздаватъ се облекла, обувки, пуловери, флаanelи и др. предмети. Тази година Чардафонъ раздаде на повече отъ 100 деца подарѣци, при особена тържественостъ: устройва бѣ елха въ театъра придружена съ литературно музикални номера. За сетекъ пѣтъ Чардафонъ доказаха, че не само сж организация за физическо възпитание на Габровската младежъ, но тѣ живѣятъ и съ болкитъ на своитъ съгражданици и съ готовностъ се явяватъ винаги, когато трѣбва да изтриятъ нѣкой сѣзъ на беднитъ си съгражданичета. Прямъ на Чардафонъ трѣбва да служи за назидаение и на други подобни организации.

По сѣщото време въ салона на дво „Майчина грижа“ който неотдавна бѣ осветенъ по най-тържественъ начинъ и който е подаренъ на д-во отъ голѣми габровски индустриалци г. Пенчо Семовъ сж раздаваха множество подарѣци отъ членкитъ на младежката група при сѣщото дво, пакъ на деца на бедни габровци.

Раздадени бѣха на 1500 деца подарѣци и отъ библотеката Арплотъ—Палазовъ и то при извънредно голѣмъ интересъ, проявенъ отъ малкитъ ученици. Подарѣни на 1000 деца бѣха раздадени и отъ Габровската Популярна банка.

Освенъ комитетъ за обществено подпомагане на беднитъ отъ Габровъ, който бѣ подъ председателството на г. инж. Божиновъ — оком. управителъ, помощи бѣха раздадени и отъ самитъ индустриалци — както на работницитъ си така и на разни организации. Ф. на „Принци Кирилъ“ е раздава 13 заплати на своитъ чиновници и разни др. подарѣци на работницитъ, си всички възлизаво на 300,000 лв. Раздадени сж крупни суми и отъ ф-китъ Пенчо Семовъ, Колю Конниловъ, Илю Илиевъ, Ганчо Поповъ и др. Общо на габровскитъ бедни граждани и работници сж раздадени помощи за около 900,000 лв.

Комитетъ за обществено подпомагане следъ като привършила своята работа е вземалъ предъ видъ за въ бѣдаще да бждатъ избѣгани неволно допуснати грѣшки и да бждатъ по-рационално използвани тѣзи суми, като се учредятъ обществена кухня и безплатни ученически трапезарии. По този начинъ ще може своевременно и рационално да помаже на изпадналитъ въ нужда семейства поради болестъ, безработица и отекчаване отъ многолични членове. Направеното отъ разнитъ организации и комитетъ заслужава адмириция. Ст. Тевелъ

Поканватъ се всички габровци да се явятъ утре вечеръ на 16 т. м. 7 часа въ кафене Мусала на общо Годишно събрание за размѣна на мисли за давана годишната традиционна вечеринка и за избирание на ново настоятелство.

Четете утре в „В. Новини“

Знаете ли?

1) По какъвъ начинъ австрийскитъ талери сж доизигнали да станатъ държавно платежно средство въ бисиния?

2) Откъде произлиза названието „талеръ“?

3) Коя прочута библиотека имала Илядата и Одисея, изписани съ златни букви въ жмийски черва?

Говорятъ на по рано зададени въпросъ:

313) Многобройнитъ приказки и повѣсти на сибирскитъ жители за подземни чудовища произтичатъ отъ честитъ наредки на огромнитъ замръзвали трупове на мамути, оставали отъ преди много въкове исамъ. Труповетъ на тия мамути сж толкова добре запазени, щото месото имъ е годно за храна и кучегата го ядатъ. Нерѣдко въ стомаха и въждо жбитъ на мамути сж намиратъ и остатѣци отъ лева. Презъ 1884 година при стѣтието на рѣката Лена е намеренъ трупа на единъ мамутъ, запазенъ въ такова добро състояние между вѣчитъ ледове, щото околнитъ жители употребили въ домоветъ си цѣлата му кожа, мазинитъ и костната масъ.

314) Грамадната птица, наречена отъ ученитъ „Голѣмата лѣка“, е изчезнала окончателно въ Америка презъ 1840 година, а последната двойка въ Европа е била убита въ 1844 година. На дължина тая птица била до 1 метъръ и е ходила изправена като човѣкъ, рилата ѝ сж отпуснати и заржглени. По сушата се е движела много трудно, обаче въ рдата е била пѣргава и бързоподвижна.

315) Ученитъ считатъ, че на танината Венера е възможенъ животъ и то сѣщо тава, какъвто е съществувалъ в Земята преди много милиони години, по времето когато

сж се образували грамаднитъ каменовъглени залежи, когато по земното кълбо сж пѣзляли огромни гущери. Атмосферата на Венера е много по-гъста отъ тая на земята, а тѣй като се намира много по-близо до Слънцето, то на Венера слънчевитъ лъчи грѣятъ два пѣти по-силно. Тая сила на слънчевитъ лъчи не пречи на живота да се развива на Венера, тѣй като лѣчитъ много мѣчно проникватъ презъ гъстата атмосфера, наситенъ съ разни газове и водни пари. Планетата Венера, съ своята влажна и топла атмосфера, има условия за животъ, които позволяватъ тя да бжде покрита съ буйна растителностъ и грамадни животни. Въ сравнение съ Земята, Венера е млада планета, а Марсъ — старъ. По своето развитие, нашата Земя лежи по срѣдата между тия два свои сѣседни. Венера е точна картина отъ оная степенъ на развитие, на която Земята се е намирала въ миналото, а Марсъ ни сочи какво ще представлява Земята въ далечното бждеще.

ТЪРГОВСКИ ТЕФТЕРИ

Всички видове, отъ първокачествена хартия, солидна подвързия. Най-ниски цени въ

книжарница „Ванцаровъ“

на Кирилъ Бобевъ, срещу Бълг. Народна Банка. 1-3567-6

3 Билярда

нови комплекти

Продава на износна цена Вл. Христовъ ул. К. Стойловъ 9, — Варна

истинския виновникъ? А това ще бжде най-сензационния процесъ въ свѣта, въ който бащата прави нещастна дѣщеря си, за да наследи имуществата на мжжа ѝ.

— Не, то ще бжде ужасно, но всичко е възможно на този свѣтъ, си говореше Гревъ. Убиецътъ е влѣзълъ презъ заднитъ врата на стаята, която се съобщава само съ горния етажъ. Но какъ е можалъ да се изкачи на горния етажъ, безъ да го види нѣкой? Трѣбва да разгледаме къщата. Той се преоблече като прегърбенъ старецъ, бѣденъ човѣкъ и отиде въ палата на маркизъ Черещки. Тукъ никой го не видѣ. Когато погледна на балкона, той извика: а, какъ не съмъ забѣлзалъ това по-рано? Балконътъ е нисъкъ и всѣки може да се покачи по него. Като огледа мѣстото той изтърпна при съглеждането на стѣпки, прилични на женски; тѣ се губеха по-нататъкъ въ тревата. Хмъ, каза си Гревъ, ето ме по диритъ. Той извади изъ джоба си французки гипсъ и направи два отпечатѣка отъ стѣпкитъ. По-нататъкъ той намѣри два изсъхнали букета отъ хризантеми, вѣроятно паднали отъ жената, която е помагала на убиеца да се изкачи на балкона. Гревъ тури цѣпътъ въ джоба си, и чу гласъ:

— Какво диришъ тукъ старче, дошълъ си, види се да крадешъ цѣпътъ?

— Не, господине, каза Гревъ, като позна Жакъ, камериера на Черещки; изгубихъ се гдѣва и дира изходъ.

— Хайде, махай се отъ тукъ! каза Жакъ; но като видѣ, че старецътъ не се покланя, добави: Е какво си запналъ, защо не си вървишъ? — Уплашенъ да не го откриятъ, старецътъ излѣзе изъ двора и влѣзе въ една близка, мръсна къщица. Следъ нѣколко минути отъ тамъ излѣзе единъ елегантенъ мжкъ, съ черна, дълга брада. Той ходи нѣкъде и скоро се завърна. Не се мина много и старата хазайка му подаде една картичка.

купени. Следъ малко Стернъ се завърна, носещъ на една табла ножове, вилицы, ястие и вино. Роза не можеше да си обясни, защо колкото пѣти го погледнеше, студения трѣпкъ я побиваха. Но понеже бѣше гладна, прие поканата му да вечеря. Стернъ се държеше добре и гледаше да ѝ вдѣхне довърне. Тя изпи на една глътка една чаша черно вино. Следъ като похапна малко, Роза каза:

— Господинъ Стернъ, много съмъ уморена, искамъ да си почина.

— Заповѣдай, госпожице, отговори Стернъ, и като отвори една врата, показа спалната стая на момичето. Вѣрвамъ, че ще ти хареса това хубаво гнѣздо. Той трѣбваше да придружи Роза до стаята ѝ, защото тя едва пристѣпваше.

— Виното даде своя ефектъ, каза си Стернъ. Но трѣбва да почукамъ малко.

Момичето скоро заспа дълбоко. Стернъ се приближи до нея, облеченъ като видѣ, че тя не се помръдва, взе отъ нея блузата ѝ, ой трѣбваше преди всичко да намѣри писмото, съ което Роза записваше приятеля му. Скоро той напипа една дѣсчена таблица, прегърната въ я. отвори я и прочете съ умесъ написаното въ нея.

— Азъ го знаехъ, че той е под ецъ, но не мислѣхъ, че ще бжде и такъвъ грозенъ убиецъ, каза си той, и тури таблицата въ дѣжба си. Следъ това той започна да закопчава блузата на Роза, но тя се пробуди, рипна на крака и го погледна право въ очитъ.

Стернъ остана като вкамененъ предъ погледа ѝ.

ГЛАВА XIX.

Страхътъ на престѣпницитъ

Стариятъ Берковъ се хвърли върху дѣщеря си. — Ахъ! — извика той; господине следователно, погледнете, тя припадна, тя не е лоша, нито го е убилъ, за да го наследи.

ВАРНЕНСКИ НОВИНИ

ОТПРАЗДЖУВАНЕТО НА ВАСИЛЕВДЕНЪ ВЪ ВАРНА

Днешния молебень. Словата на д-бо Симеонъ. Поздравленията

Днесъ въ 10 часа сутринта по случай празника Св. Василий Великий бѣ отслуженъ благодарственъ молебень за здравето на Тѣхни Величества Царя и Царицата, за малката княгиня и българския народъ отъ д-бо Симеонъ, отецъ Догановъ и цѣлия свещенически клиръ. Църквата бѣ препълнена съ богомолци.

Присъствуваха: началника на гарнизона ген. Поповъ начело съ офицерството отъ гарнизона, кмета на града инженеръ Мустаковъ, полц. комендантъ Германовъ, пом. кметовецъ Димитровъ, Пеневъ и Куртевъ, околийския управителъ Б. Желевъ, председателя на Търговската камера Абджиевъ, началниците на всички държавни и общински учреждения и много видни общественици, граждани. Преди почването на молебня на стария Кириархъ на Родната ни църква произнесе подходящо за случая слово.

Той описа житието на найголемия свѣтия св. Василий, чийто свѣтъ животъ би трѣбвало да послужи за примеръ на всички християни, които жадуватъ за великото учение на оногova, който умря, за да спаси човѣчеството отъ грѣха. Мистичния старецъ се спря и върху днешния празникъ, като подчерта, че ние преди 14 дни празнувахме нова година, но днесъ църквата пакъ я чества.

Ние не се противимъ срещу решението на държавата нова година да се празнува на 1 януарий, но ние не можемъ да не я празнуваме и днесъ. Това ще става до тогава, до когато всички православни църкви не решатъ нова година да се празнува на 1 януарий.

Дядо Симеонъ говорейки върху любимия отъ цѣлия народъ българския царъ, между другото каза:

— Тежко е да се управляватъ нѣколко души, а колко по тежко е да се управлява цѣло общество, цѣлъ народъ въ подобни дни, които приживяваме.

Ние имаме добъръ и благо-

родень Царъ. Нека молитстваме предъ Всевишния да му дарува сили и живото и съ Негова помощъ, Той да изведе България въ тези тежки, размирни години къмъ щастие и благоденствие.

Словата на дядо Симеонъ направиха силно впечатление на всички.

Милъ бѣ момента когато следъ опускъ на църквадесета обградиха Негово високо Превосищенство и започнаха да му целуваатъ ръцетъ и да го сурвакатъ. Той раздаде на децата подаръци.

Следъ отпущъ църква генералъ Поповъ поздравя сжщо присъствающитъ две почетни роти войници съ празникъ, като извикаха „ура“ за Тѣхни Величества и малката княгиня.

Десятки умрѣли отъ гладъ въ Бесарабия

Тагина 13. Тукашниятъ власти получиша сведения относно голѣмтѣ загуби причинени отъ глада и мизерията въ тигински окръгъ. Така напримеръ въ оветъ най-големи и най-богати по-рано села въ окръга — Карбуна и Тараклия, сж умрѣли отъ гладъ нѣколко десетки деца и 8 души възрастни.

Това отчаяно положение на населението отъ окръга е донесено до знанието на централната властъ.

62 градуса подъ нулата въ Източния Сибиръ

Москва 13. Въ Източния Сибиръ е отбелязанъ незапомненъ отъ дълги години насамъ студъ — 62 градуса подъ нулата.

Въ западнитъ области на Русия сжщо така владѣе необикновено голѣмъ студъ.

По случай сурваки голѣмиятъ индустриалецъ и благодетелъ Асенъ Николовъ е раздалъ подаръци на всички бедни дечица отъ квартала Аспарухово

ПОСЛЕДЕНЪТА

Пожелания по случай рождения денъ на малката княгиня

Пожелания на м-ръ председателя Кьосенановъ къмъ България и българския народъ по случай старата нова година.

София 24. По случай рождения денъ на малката княгиня, м-ръ председателя Кьосенановъ каза:

— Присъединявамъ се съ радостъ къмъ пожеланията на цѣлия български народъ по случай рождения денъ на малката княгиня. Нека Ббогъ да и дарува здраве и честитъ животъ.

По случай старата година, пожелавамъ на България спокойствие

и щастливи дни, на българския народъ — повече сговорчивостъ и сплотеностъ въ името на отечественитъ интереси.

Бившия м-ръ председателъ Ал. Малиновъ, кръстникъ на малката княгиня каза:

— По случай рождения денъ на малката княгиня желая да расте и хубавѣе, да бѣде здрава и хубава, за да се радватъ Августейшитъ й родители.

ИТАЛИАНСКИ ТАНКОВЕ ПРОТИВЪ ИТАЛИАНЦИТЪ

Абисинците създаватъ танково отделение. Упражненията

Адисъ Абеба 14. Абисинскитъ войски сж пленили до сега общо 24 годни за действие италиански танкове.

Императорътъ реши да се използватъ въ военнитъ действия тия танкове и затова е създадено специ-

ално абисинско танково отделение.

На първитъ бойни упражнения съ танковетъ присъствува лично и самиятъ Негусъ.

Въ едно близко бъдаще танковетъ ще бждатъ изпратени на северния боевъ фронтъ.

Краятъ на единъ животъ

Самоубаения бившъ чиновникъ. Причинитъ. Прошалното писмо. Кой е удавника

Тези сутринъ къмъ 9 часа бившия чиновникъ Ангелъ Йодовъ се навърталъ около вълнолома. Въ единъ мигъ когато край него е нѣмало никой той се хвърля въ водата.

Морето е било тихо и следъ единъ часъ трупа на нещастника изплувалъ надъ водата, край вълнолома.

Трупътъ на удавника е билъ забелезанъ отъ случайно минувачи. Тѣ надали трѣвога за помощъ.

Скоро удавника е билъ изкаранъ. Опитали се да му помогнатъ, но той е билъ вече безжизненъ трупъ.

Въ палтото на нещастникътъ оставено върху камънитъ на вълнолома е намѣрено писмо. Въ него той обяснява, че не може по-вече да понася единъ животъ, пъленъ съ материални и морални страдания.

Отговаряме се на самото мѣсто. Удавника лежи още

върху студентитъ камъни. Лицето му е изкривено. Върху него стрѣхътъ отъ живота е оставилъ своя страшенъ белегъ.

Той е облеченъ скромно, съ стари дрехи.

Ангелъ Йодовъ е бившъ чиновникъ, около 60 годишенъ, живущъ въ Варна.

Днесъ Йодовъ ще бѣде отнесенъ въ моргата.

Кино Ракковъ — едно действително великолепно съчетание: 1. Крайно похвартителниятъ филмъ „Врачна нощъ“ — една трагедия, която толкова често се изживява въ живота и все пакъ остана забудена въ тайна за околнитъ; 2. Необикновения трикъ-филмъ „Вълшебната флейта“ и 3. Най-новия свѣтовенъ тонпрегледъ.

Четете въ „Варненски Новини“

Планътъ за организиране на земеделското съсловие

София 14. Въ връзка съ предстоящото организиране на земеделското съсловие заявява се следното:

— Планътъ за организиране на земеделскитъ стопани е вече окончателно привършенъ.

Въ най-скоро време се предвижда да се съкатъ предварителни конференции на околийски агрономи, учителитъ и други нѣкои лица и сръбни близки до земеделското съсловие.

Въ тия конференции ще се разгледа и обсъди планътъ въ подробности. Веднага следъ тия конференции, ще пристѣпимъ къмъ активното организиране на земеделскитъ стопани.

Въ конференциитъ ще се определятъ първитъ села, въ които ще се пристѣпимъ къмъ организиране на земеделскитъ. На първо време организирането ще се проведе въ около села.

Сериозни стѣлкновения въ Буковинѣ

предизвикани отъ антисемититъ. Малтретирани депутати. Арестуванъ 120 души.

Букурещъ 14. Възникнаха сериозни стѣлкновения въ окръга Сучава, Буковинн, избирателната колегия на антисемитската партия на проф. Куза.

Инцидентитъ възникнаха по случай изборната кампания за едни частични избори, които ще бждатъ произведени идната сръда.

за единъ сенаторски мандатъ.

Привърженицитъ на кандидата на проф. Куза нападнаха, малтретираха и се опитаха да отвлѣкътъ двама депутати агитиращи въ полза на едни националистически кандидати.

Арестувани сж около 120 души.

Ивдарицата раздава подаръци на децата въ Пловдивъ

Положила е букетъ отъ живи цвѣтия на гроба на покойната Княгиня Мария Луиза

Пловдивъ 14 Съ пжтнически я влакъ въ 6 часа сутринъ на пловдивската гара пристигна царицата слякъ в-вазонъ

Въ него бѣше Н. В. Царицата, придружена отъ секретаря д-ръ Ханджиевъ и придворната дама Петрова-Чомакова. Въ 9 часа Царицата остана до 9 часа. Въ това време, по нейно нареждане, съ едно такси бѣха пренесени въ града голѣмо количество подаръци, които Царицата бѣ донесла за децата и питомцитъ на при-

титъ на д-вата: Мария на грижа, Закрила на цата и Любовъ къмъ динамата.

Въ 9 часа Н. В. Царицата сж автомобилъ си мина улица „Вазовъ“ и пловдивската църква. Тунъ положи бунети отъ бѣли зантеми и нарамфили на гроба на покойната Княгиня Мария Луиза и дълго се моли.

Следъ това Царицата посети девическия френски колежъ, а отъ тамъ отиде въ салона на Майкелъ грижа, където остана обѣда.

Кървавата семейна трагедия срещу Василевденъ

въ столицата. Едно нещастно семейство. Последното помрънение. Достиния съпругъ заспява въ прегръдкитъ на съпругата си, решенъ вече да извърши убийството

София 14. Тая сутринъ рано въ столицата, въ квартала Иванъ Вазовъ, на улица Крайше, 6 се разыгра една кървава семейна драма, жертва на която стана известния желѣзаръ-майсторъ Цвѣтко Здравковъ, родомъ отъ Костинбродъ.

Въ дома си на ул. Крайше, Цвѣтко живеелъ заедно съ съпругата си Василка 30 годишна и 12 годишното си дете Маринка.

Когато преди десетина години дошли въ столицата, двамата съпрузи живѣли нещастенъ семеенъ животъ. Причината за това била Василка, която по характеръ била пълна противоположностъ на добрия и примѣренъ Цвѣтко.

Цвѣтко на много пжти прощавалъ на жена си и я приемалъ отново въ къщи, следъ нейнитъ дълготрайни бѣгства отъ къщи.

Напоследъкъ двамата съпрузи се помирили и заживѣли мирно. Цвѣтко билъ доволенъ отъ това и вчера въ неговия домъ било таърде весело. Василка се готвела за именния си денъ и никой не подозиралъ че тая готви кърваво пиръшество на самия си именъ денъ.

Вечерта двамата съпрузи сж легнали да спятъ, но къмъ 1.30 часа следъ полунощъ Ва-

силка събудила мъжа си и убедила да се премѣстятъ, спятъ въ другата стая, където оставили детето си само въ стаята.

Къмъ 2 часа следъ полунощъ Цвѣтко билъ вече въ прегръдкитъ на жена си, Василка станала, взела въ волверъ на мъжа си и съ вистрела подъ сърцето приспаля за винаги.

Веднага следъ това Василка пробудила детето си, обляла го и го повела къмъ къщи на чичо му, живущъ наблизо на сжщата улица.

Когато детето запитало що го водятъ при чичо Василка отговорила:

— Убихъ баща ти, ще заведе при чичо ти, а азъ отида въ затвора. Да идешъ тамъ да ме навѣстявашъ.

Детето, изненадано съ страшната вѣстъ, започнало плаче. Пробуденъ отъ плача, чичо му станалъ отъ леглото и веднага се отправилъ къмъ къщата на брата си, където Цвѣтко лежалъ мъртъвъ, лѣтъ въ кърви.

Въ това време Василка бѣгнала къмъ Алексан. Болницата до сутринта, когато въ 7 часа се предаде на полицейски участъкъ.

— За какво наследство говорите вие, каза следователя, тя не можеше да го наследи и да искаше това.

— Ба, лжете се, г. следователю, покойниятъ маркизъ остави завѣщание въ нейна полза.

— Да! Ще говоримъ други пжтъ за това. Мария биде отведена съ колата въ затвора, изпратена отъ баща си, който си кърпеше ръцетъ отъ скръбъ. Съ него остана и тайния агентъ на Берковъ не познаваше. Този се приближи до него и му заговори съ тонъ на дълбоко съчувствие:

— Имашъ право да се отчайвашъ, господине, децата създаватъ много неприятности на родителитъ.

— Да, господине, никога не можехъ да повѣрвамъ, че тъкмо детето, което обичахъ най-много, ще ми очерни тѣй лицето на старини.

— Но увѣряни ли сте напълно, че дъщеря ти застрѣля маркиза?

Берковъ го погледна подързтително и му отговори съ плачещъ гласъ:

— Тѣкмо това е най-ужасното за менъ. Видѣхъ я, когато насочи револвера и каза: „Умрешъ, мръсникъ!“ Ахъ, Боже, хиляда години ще да съмъ живъ, този моментъ не ще мога да забравя. Бихъ взелъ върху си нещастната случка, но и единъ отъ слугитъ я видѣ. Колко го молихъ, да не казва никому за това, но него не го е грижа за нещастieto на чуждитъ деца.

— Наистина, вие сте за съжаление. Но знаете ли, че следъ като бѣде осъдена дъщеря ви, вие ще станете наследникъ на имотитъ на маркиза?

— Но какъ си позволявате да ми задавате такива въпроси, отговори сърдито Берковъ. Нито ви зная, нито ви познавамъ, нито съмъ длъженъ да ви дамъ отговоръ.

— Защо се сърдите, господине? Азъ съмъ рапортьоръ на единъ вестникъ, и ако те запитатъ

направихъ го безъ никаква задна целъ, освенъ отъ желание, да занеса новини на вестника ни.

Полицейскитъ чиновникъ поздравя учтиво Беркова и си излѣзе. Той отиде право въ къщата си, съблече се, и като седна до писмилната си маса, отвори една завета книжка, въ която имаше малко пепелъ отъ цигара (пура), едно парче отъ черенъ платъ и една визитна картичка, по която се познаваха отпечатани отъ потни прѣсти. Всички тия предмети той бѣ немрълилъ въ спалнята на убития.

— Пепелъта е отъ холандска цигара, защото ако бѣше отъ английска, не би била толкова черна. Той се вгледа дълго, дълго въ пепелъта и си рече: хмъ, не ще открия много нѣщо, но това, въ което съмъ сигуренъ, то е, че маркизата не е убива мъжа си. Вървамъ, че мъжъ е извършилъ убийството, защото куршумътъ е билъ изстрѣлянъ отъ далеко и следъ добро прицелване. Може би тази пепелъ ще ми открие много работи. Маркизътъ не пушеше, пушилъ е другъ нѣкой, трѣбва да узная, кой е билъ. Той сви книжката съ пепелъта, тури я въ чекмеджето си и започна да разглежда черния платъ.

— Ето нѣщо по-ценно. Това парче е скъсано отъ дрехата на човѣкъ, който е миналъ край бронзовата статуя, пепелъта е паднала тамъ, понеже този човѣкъ се е подхлъзналъ, тогава се е допрѣлъ и до визитната картичка, която бѣше до статуята. Той постави и тия нѣща въ чекмеджето на масата си и запъчна да се бръсне. Перси Гревъ бѣше единъ отъ най-способнитъ детективи. Всички престѣпници се бояха отъ него и много пжти сж се опитвали да го убиятъ. Стоящъ предъ огледалото, съ бръснача въ ръка, той се запита: но какви мотиви е ималъ „онзи“ да го убива? Той подозираше Беркова. Защо потрепера, когато го попитахъ, дали е сигуренъ, че дъщеря му е убива маркиза? Защо се разсърди, когато го запитахъ, той ли е наследникъ на убития? Ще ли открия